

#TiempoDeActuar #

Corredisses per evitar el fracàs de la Cimera del Clima

La falta de consens sobre com obtenir la retallada de CO₂ encalla la negociació de la declaració final i aigualix la COP25

Landarrece (COP25) i Seier (ONU) comentant la jugada ■ EFE

bassols
l'energia més propera

PARTICULARS · EMPRESES · SOLUCIONS A MIDA
MOBILITAT SOSTENIBLE · AUTOCONSUM

I ara, si et dones d'alta abans del 15 de desembre, pots guanyar un patinet elèctric.
Entra a www.bassolsenergia.com

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 15 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15211 - AVUI / Any XLI. Núm. 14081 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

P6,7

El PSC rectifica amb la immersió

ESMENA • El congrés corregeix el plantejament de la ponència marc i ratifica el català com la llengua vehicular a l'escola

RUMB • Miquel Iceta revalida el seu lideratge sense oposició i proclama l'objectiu de tornar al govern de la Generalitat

Nacional

P8

El PDeCAT inicia el seu trànsit a JxCat

El consell nacional avala anar a una estructura única liderada per Puigdemont

Nacional

P14

Malalties rares afecten 400.000 persones

L'ESPORTIU

Isak aprofita l'error de Ter Stegen per marcar el gol de l'empat (2-2) en el partit disputat ahir al Reale Arena ■ EFE

El Barça afluixa a Anoeta

Deixa escapar la victòria i dos punts a quatre dies del clàssic

LA REPÚBLICA

Avui amb El Punt Avui

Més cove que peix

El catalanisme ha tingut una influència i resultats discrets en les investitures

Farré accessibilitat

pujaescales

tel. 609 314 500 www.farre.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Miquel Berga

Negociacions

En aquests dies d'enravenades negociacions perquè hi hagi a Espanya algun govern més o menys estable, m'ha vingut al cap una anècdota –no gaire políticament correcta, diguem-ho tot– sobre la flexibilitat dels principis en qualsevol negociació. Si els principis són intocables cap negociació té futur. Si són “modulables” la cosa pot acabar essent satisfactòria per a les dues bandes. Hi ha els que diuen que l'important és començar per les coses fàcils i deixar les importants per al final. D'altres ho deuen dir a la inversa. A mi el que em va fer entendre com funciona la cosa essencial va ser George Bernard Shaw, el dramaturg irlandès. Ho va explicar amb una anècdota que sap si verídica: “Li vaig demanar a una senyora si voldria ficar-se al llit amb mi per 100.000 lliures. S'ho va pensar i em va respondre que, teòricament, ho podria acceptar. «Molt bé», vaig dir-li immediatament, «o sigui que també s'hi ficaria per 1 lliura». La senyora es

Hi ha els que diuen que l'important és començar per les coses fàcils i deixar les importants per al final

va indignar: «Quina classe de dona es pensa que soc?», va replicar enfurismada. Vista la resposta, l'escriptor li va fer el següent aclariment: «La classe de dona que sou, ja l'havíem deixat establerta en la primera pregunta. Ara jo començava a regatejar el preu.» És una reflexió que, modestament, brindem als negociadors que després de dues eleccions generals no han estat capaços de bastir una majoria ni que sigui per formar un govern precari. Si han decidit que seria bo per al país tenir un govern (una premissa que la soferda ciutadania comença a trobar dubtosa), no cal que donin voltes als principis: el que han de discutir és el preu que els pot resultar raonable, als uns i als altres, “modular-los”. I que recordin que la manera més intel·ligent d'abordar la qüestió és a l'estil de l'inspector Colombo: semblar un pèl encantat i una mica despistat. Això disminueix l'esperit competitiu de l'altra part. I si poden controlar els egos i parlar poc, millor. És la manera que l'altre pensi que tens trumfos amagats. Si xerres massa de seguida es veu que no en tens gaires. Que tinguem sort.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Quedar-se a Europa

Quan hi va haver el referèndum sobre el *Brexit*, molts van atribuir el resultat favorable que el Regne Unit volgués fugir de la Unió Europea a un malestar momentani, d'origen intern, dels votants. Era aconsellable l'organització d'una altra consulta per donar l'oportunitat als britànics de rectificar. El segon referèndum va tenir lloc dijous en forma d'eleccions generals. El candidat partidari de l'evacuació ràpida va obtenir un resultat estratosfèric. El candidat més matisat –només matisat– es va estimbar. Queda clar: el Regne Unit, la Gran Bretanya, Anglaterra, se'n vol anar. Va bé esmentar Anglaterra: Escòcia, part del Regne Unit, ha dit que es vol quedar a Europa. Farà un referèndum també ràpid per marginar-se d'Anglaterra, per obtenir la independència i funcionar com un estat propi.

Havia llegit un llibre mig jocós, del qual no puc recordar el títol ni l'autor, que, donant per fet que els anglesos ho fan tot al revés, entre altres coses circular a peu o amb cotxe per l'esquerra, menjar com no ho fa ningú, votar en dijous o vestir amb pantalons curts i

“Els escocesos que prenem per exemple són partidaris de la Unió

corbata, es preguntava: “I si els anglesos tenen raó?” ¿I si la tenen ara de voler fugir de la Unió Europea comes ajudeu-me, i si pot ser avui que no sigui demà? Com que jo soc europeista, com que segueixo pensant que la Unió és una estructura molt ben pensada encara que de vegades sigui mal executada, entendran que aquesta pregunta em porti a conclusions funestes.

Sembla que l'actual mandatari rus està interessat que la Unió Europea es debiliti i desmembrï. Segons algunes informacions, ha utilitzat o volgut utilitzar el procés català per als seus interessos dissolvents. Alguns han dit que

Carles Puigdemont li ha arribat a fer el joc. Jo no m'ho crec perquè conec el president català molt més que el rus i sempre l'he vist carolingi de nom i de fets. Què hauria de ser, Catalunya? Un protectorat rus? A Rússia hi fa molt fred i a l'hivern el sol declina molt aviat. Descartem que el *Brexit* sigui una maquinació exsoviètica. Ho és americana? Als Estats Units i al seu actual president una Europa forta tampoc són del seu interès. “Els aliats han abandonat Normandia”, ha exclamat algú. I si pel mig hi ha els xinesos en expansió? Ens podríem passar la tarda especulant i rumiant si les piràmides les van fer els egipcis o els marcians. El fet provat, el fet incontrovertible, és que els anglesos han votat contra Europa. I si tenen raó?

Escòcia es vol mantenir a la Unió. I si té Escòcia la raó? El referèndum perquè Anglaterra no l'arrossegui en l'anti-Europa serà aviat convocat per Edimburg. Facilitarà el referèndum català, aquesta vegada? De vegades som molt partidaris de dur la contrària: suposo que el nostre referèndum serà, també, a favor d'Europa.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocronològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/w6ca8q>

A la tres

Carles Ribera / cribera@lrp.cat

Boris, Nicola, Clara

La victòria de Boris Johnson a la Gran Bretanya demostra que entre dos incompetents sense projecte la gent sempre sol votar o el més nou o el més simpàtic. Com que tant el líder conservador com el laborista Corbyn són gats vells, sembla, doncs, que s'ha imposat la simpatia. Ja sé que des del continent Mr. Johnson pot semblar un individu detestable, però hem d'admetre que en un indret on la gent té el costum d'esmorzar te i mongetes amb ous ferrats i cansalada per força han de tenir un altre punt de vista, ni millor ni pitjor, però diferent, sobre les coses i les persones. En tot cas, no hi ha cap dubte que fer confiança a aquest personatge histriònic i pintoresc és com posar un miop al timó d'un vaixell enmig de la boira espessa.

El triomf de l'actual ocupant del número 10 de Downing Street ha estat aclaparador on no ha hagut de competir amb cap alternativa amb propostes

Johnson ha perdut on hi havia algú amb alternatives a la simple gestió de la incertesa

concretes i esperançadores i no només el compliment d'una promesa de sortir de la UE tan incerta com perillosa. Per això ha tingut derrotes a Escòcia i a Irlanda del Nord, un país, aquest últim, on per primera vegada l'unionisme estat superat a les urnes en unes generals. A Escòcia, tot i que el siste-

ma electoral magnifica un pèl la victòria, el Partit Nacionalista Escocès ha escombrat els rivals. Encara no queda clar si la ciutadania, després d'haver fracassat un cop a les urnes, torna a voler la independència. El que sembla clar, tanmateix, és que el consens és més evident a l'hora de voler continuar a la Unió Europea, una circumstància bàsica per eixamplar una base que els escocesos sempre han tingut clar que no és tant fruit de dividir l'independentisme en partits diferents com de sumar arguments i gruix.

Una tercera conseqüència del resultat de les eleccions és que segurament més aviat que tard, amb la retirada dels eurodiputats britànics i la redistribució d'escons, Clara Ponsatí s'afegirà a Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Toni Comín a la llista de càrrecs electes als quals caldrà, si tot surt bé aquest dijous als tribunals, començar a buscar un seient a l'hemicicle.

EDITORIAL

Cap a un Regne Unit desunit

Les eleccions al Regne Unit d'aquest dijous han servit per aclarir la qüestió del 'Brexit', però alhora, tal com ja passar llavors, han deixat en evidència que hi ha parts del territori britànic que no solament discrepen àmpliament de les decisions preses per la majoria dels seus conciutadans a la resta de l'estat, sinó que Malden obertament per sortir-ne, com són els casos d'Escòcia, en major mesura, i d'Irlanda del Nord. Al País de Galles, l'independentisme és encara minoritari, arriba just al 10%, però cada cop té més presència en àmplies zones del país.

La qüestió escocesa marcarà tant o més la política britànica els propers mesos, com el 'Brexit'. De fet, a Escòcia, on els independentistes han obtingut una victòria aclaparadora, es va tornar a votar massivament, com el 2016, per restar a la Unió Europea. El vot ha tingut també ara aquest significat, però a més serveix per refermar la voluntat dels nacionalistes escocesos de celebrar un segon referèndum aviat. El primer ministre, Boris Johnson, no n'és partidari i en els seus parlaments després de la seva clara victòria, ha obviat la qüestió. No sembla una bona manera de començar el nou mandat.

Pel que fa a Irlanda del Nord, per primer cop en la història, s'han escollit més diputats nacionalistes irlandesos que no pas unionistes, amb un vot clarament favorable també a romandre a la Unió Europea. Johnson no podrà obviar tampoc aquests suports a l'hora de negociar amb la UE, amb una frontera nord-irlandesa protegida pels acords de Divendres Sant, que, per cert, també inclouen la reunificació de l'illa si hi ha prou suport ciutadà. La unitat del Regne Unit sembla en més perill que mai.

De reüll

Carme Vinyoles Casas

Una coça al patriarcat

A laa Salah, estudiant d'arquitectura, vestida amb túnica blanca i cantant damunt d'un cotxe "en nom de la religió ens cremaven", s'ha convertit en símbol de les protestes que al Sudan han enderrocat el règim d'Al Bashir. La poesia de la pakistanesa Fahmida Riaz, que amb el seu llibre *Cos esquinçat* (1963) es va guanyar l'atribut de dona impura, continua desafiant l'apropiació de la sexualitat femenina per la islamització política. Al Líban joves enllaçades reivindiquen una revolució sense marxa enrere: igualtat de gènere i prohibició dels

Joves d'arreu planten cara al masclisme, la xenofòbia i el relativisme moral

casaments infantils. Tenen també la seva particular icona: la coça que Malak Alaweys va etzibar a la part més sensible del patriarcat àrab encarnat en un guardaespalles exhibint metrallera. Dones amb veu pròpia al costat de moltes altres dins d'una lluita col·lectiva per a l'emancipació que traspasa

fronteres. A algunes tindrem l'oportunitat d'escoltar-les dijous que ve a Girona (19 h, sala Carles Rahola edifici de la Generalitat) en una taula rodona organitzada per l'associació Valentes i Acompanyades que treballa per a la prevenció dels matrimonis forçats. Són la sahrauí Násara lahdih, l'algeriana Narimene Mouaci, la gironina Aya Sima, i, a distància, Suad Souilem, que milita en condicions d'extrema duresa. Totes elles amb el coratge de denunciar l'adoctrinament, les violències masclistes, la xenofòbia i el relativisme moral que acaba consentint vulneracions dels drets humans. Un debat necessari.

Les cares de la notícia

PRIMER SECRETARI DEL PSC

Miquel Iceta

Sense oposició

El cap de files del PSC, en plena polèmica per l'afer de la immersió lingüística a l'escola, les trucades de Pedro Sánchez i el concepte de nació catalana, ha revalidat el seu lideratge al capdavant del partit sense oposició i es posa com a pròxim objectiu governar la Generalitat.

PRESIDENT DEL PDECAT

David Bonvehí

Via lliure

El president del PDeCAT ha obtingut l'aval al full de ruta plantejat per la direcció per iniciar i dissenyar el trànsit del partit cap a una integració de facto –la fórmula s'haurà de veure– dins l'estructura de Junts per Catalunya i sota el lideratge indiscutible del president Carles Puigdemont.

ESCRITOR

Josep Vallverdú

Creu i medalla

La Generalitat li ha concedit l'exclusiva Medalla d'Or "per la seva tasca com a narrador, poeta, dramaturg, lingüista, traductor i assagista, especialment en el món de la literatura infantil". Vallverdú, de 96 anys i col·laborador d'aquest diari, afegeix la Medalla d'Or a la Creu de Sant Jordi, atorgada l'any 1978.

Tal dia com avui fa...

1 any

No es rendiran

En un article publicat a El Punt Avui, els nou presos polítics manifesten que estan serens i fermes davant del judici per l'1 d'octubre.

10 anys

Mercat d'habitatge

El lloguer duplica la compra en el mercat de l'habitatge. L'adquisició cau un 34% mentre que l'arrendament creix un 17,5 %.

20 anys

Canal de Panamà

En un acte simbòlic i deslluït per l'absència de Clinton, els EUA transfereixen el canal de Panamà a la presidenta del país, Mireya Moscoso.

Full de ruta

Jordi Grau

Plantar-se o negociar

“E l règim del 78 està mort.”

L'afirmació, categòrica, la vaig sentir de boca d'un personatge del món empresarial

que la va atribuir a un creador d'opinió no precisament independentista sinó defensor de les bondats de la Transició i de la relació de Catalunya amb l'Estat espanyol, tot i que va ser dels que va alertar del que ens esperava si el Constitucional es carregava el 2010 l'Estatut elaborat sota el guiatge del president Maragall. Vol dir això que aquest home s'ha tornat independentista? No, el que té clar és que la fórmula que va servir per passar del franquisme a una democràcia de perfil occidental sota la tutela d'una corona imposada pel dictador, ja no serveix i cal trobar una nova fórmula. El meu interlocutor i el seu amic creuen que l'eina que era la Constitució ja no serveix perquè s'ha estat incapaç de fer-la evolucionar. No només això, sinó que aquella interpretació que es feia el 1978 es va acabar amb el cop d'estat de Tejero i que ara

La idea és que si ara no es pot negociar un referèndum es lluiti per treure els presos i pel traspàs de Rodalies, trens, port, recaptació, i es deixi el principal per als propers anys

aquella norma fonamental que no va voler votar una dreta extrema està segrestada pels hereus dels que no la volien en aquell moment i se l'han feta seva amb un control judicial i policial de l'Estat. Davant d'això què cal fer? Continuar buscant mecanismes de relació fins que hi hagi una negociació a fons. Per això defensen que hi hagi govern espanyol del PSOE i Podem i que ERC (i Junts) s'abstingui. La idea és que si ara mateix no es pot negociar la independència, o millor dit un referèndum o un nou tractat de relació no uniformitzada, es negociï allò que es pugui: Rodalies, trens, ports i una Agència Tributària. I treure els presos. I que la gran negociació, la de fons, es vagi fent durant la legislatura. Molts ho blasmen sense concretar si l'enfrontament total pot beneficiar Catalunya o només perjudica a tothom. ERC negocia amb Madrid amb la por de ser titllada de traïdora i pensant més en la propera Generalitat que en el Congrés. Però haurà de prendre decisions, ara o al gener. I si no, govern del PSOE amb el PP al darrere.

Tribuna

Jordi Mayoral. Historiador

El pessebre

Quan arriba Nadal sol haver-hi uns debats recurrents, que ja formen part de la tradició: si cal un enllumenat potent i vistós; si el consumisme envaeix excessivament les festes; la idoneïtat dels sopars d'empresa; l'alegria o no de les trobades familiars i l'abús calòric dels àpats; la balança entre la màgia dels regals i la ficció que creem als més petits; si el Rei negre ha de ser autènticament negre de pell o n'hi ha prou pintant de negre una persona blanca; la pervivència del Tió vers el Pare Noel i, és clar, el pessebre de la plaça de Sant Jaume de Barcelona.

REALMENT, EL PESSEBRE és un element característic i històric. Les festes nadalenques tenen un munt d'elements curiosos, i a cada país hi trobem particularitats, però la passió pels pessebres es manté a diverses regions de la Mediterrània de tradició cristiana des de la seva creació. Cal dir que les noves generacions no fan el pessebre amb la mateixa intensitat que es feia anys enrere, però alhora també és veritat que aquesta voluntat de crear la representació del naixement de Jesús segueix viva. De pessebres, podríem dir que

n'hi ha de tres tipus: el pessebre vivent que es realitza en diversos pobles de Catalunya i que és tot un esdeveniment en aquestes viles; el pessebre convencional, que molta gent fa a casa i que té un negoci d'artesans amb paradeta per tot el país, i en tercer lloc, el pessebre contemporani, del qual el de la plaça de Sant Jaume és el paradigma més divertit i comentat. Sí, el pessebre de la plaça de Sant Jaume és el reflex del gran debat entre la tradició i la contemporaneïtat, és ja tot un clàssic del *pim pam pum* mediàtic, de la indignació dels més conservadors i de la conya de la majoria. En aquesta edició ideada per

l'escenògrafa Paula Bosch, diverses caixes generen una ciutat, i dins de cada caixa hi trobem objectes que evocuen el Nadal: hi ha un avet, un pessebre convencional, galets, discos nadalencs, una foto antiga d'un matrimoni, etcètera. Personalment, em transmet que cadascú viu el Nadal a la seva manera i entre tots, fem una comunitat, una ciutat plural, ja que les distintes maneres de viure el Nadal són complementàries.

SOBRE EL PESSEBRE contemporani i, entre la sorna i la indignació, se susciten algunes preguntes rellevants avui: l'Ajuntament de Barcelona (o qualsevol ajuntament) ha de fer un pessebre? Si fa el pessebre, ha de ser convencional? O pot ser contemporani? Si no es renoven les tradicions, aquestes no quedaran desfasades? Quin pressupost és l'adequat? Per acabar, crec que és important tenir en compte un angle que en l'art sol funcionar: t'agrada, et molesta, t'interessa o et fa reflexionar el pessebre d'aquest any? Normalment, si una intervenció artística genera debat, ja és una gran victòria de la creadora.

“Si una intervenció artística genera debat, ja és una gran victòria de la creadora.”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-girona@elpuntavui.cat

‘1939: l'exili del magisteri de Catalunya’

■ Escrit per Salomó Marquès, catedràtic de la Universitat de Girona, és una obra de divulgació imprescindible per conèixer la trista realitat de molts mestres que van exiliar-se per salvar la vida o patir llarga presó després de la pèrdua republicana a la Guerra Civil. Presó i exili polítics, realitats ben presents vuitanta anys després.

Marquès és l'intel·lectual que ha fet més per recuperar la memòria històrica dels docents que van creuar la frontera per començar una altra vida en països acollidors, no sense sacrificis, penes i treballs, com va ser l'estada als camps de concentració francesos. L'autor mostra, a través de quasi 600 casos (un 12% del magisteri que treballava a Catalunya durant el període republicà), un panorama geogràfic des d'on va reprendre la vocació de formar i

estimar alhora l'alumnat, de manera especial a Llatinoamèrica: Mèxic, Cuba, Veneçuela...

A l'Estat espanyol els vencedors van fer taula rasa destruint els avenços polítics, socials, culturals... aplicant l'ideari feixista sobre la població desafecta, en tots els àmbits, si bé el del professorat fou un dels camps on la venjança esdevingué més agressiva. Raó: les persones ben formades i amb cultura tenen més criteri propi, i per tant són enemics potencials de les dictadures, al comptar amb recursos per transformar-les en societats lliures. Guardant les distàncies, actualment també és el cos més atacat pels radicals unionistes, amb maldat i falsedats.

L'autor, a més, és un activista actiu i iniciador des de fa anys dels itineraris de les rutes a l'exili. Bona feina, Mon, igual que a Carme Agulló (prologuista), per posar passió en la recerca!

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (V. Occidental)

Els reptes sense importància

■ La meua mare treballa com a vetlladora de nens i nenes amb problemes psíquics en una escola pública de Santa Coloma de Gramenet. Estan planejant amb el grup una excursió al cinema. Li vaig preguntar per la pel·lícula que anirien a veure i em va dir que allò no tenia importància. Em va sorprendre la resposta, però més em va sorprendre l'explicació. El motiu pel qual hi van és perquè aquests nens i nenes amb dificultats aprenguin a anar amb metro i saber a quina parada han d'anar, a comprar els tiquets del cinema i comprovar el canvi, etcètera.

Poden semblar activitats totalment normals i rutinàries, però per a aquest col·lectiu suposen un gran repte. I vèncer aquest repte els dona una immensa autoestima i una

motivació per continuar superant-se. I els permetrà, quan siguin adults, poder ser persones autònomes.

ARNAU MANUBENS
Santa Coloma de Gramenet (Barcelonès)

Minories que fan una majoria

■ Observo el teu somriure, / els teus ulls apassionats / que albiren l'alegrança / d'una rialla menuda; / la veu senzilla / que t'encaterina els llavis; / la serenor / que et sorteja el naufragi.

Tal i com ets, / presonera de tendresa / lligada al refilar dels teus mots, / a la lluernia de vida / que et cercla i t'encoratja / amb l'aire net i clar, / sense cap embat que profani / el regust a delícia / que poc a poc ens deixes.

Poema a La Marató de TV3: “Malalties minoritàries”.

PERE CAPDEVILA
Terrassa (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Si Pedro Sánchez es comporta com Mariano Rajoy no té lògica investir-lo”

Toni Comín, EXCONSELLER DE SALUT

Tribuna

Lluís Foix. Periodista

Nou mapa al Regne Unit

Boris Johnson i el *Brexit* han guanyat les eleccions britàniques per una majoria que no es coneixia des de 1987. El Partit Conservador podrà accelerar la sortida de la Unió Europea prevista pel 31 de gener en un acord pactat amb Brussel·les. Els laboristes de Jeremy Corbyn han rebut una humiliació tan severa que el líder no es tornarà a presentar a unes eleccions.

BORIS JOHNSON és un conservador radical, obsessionat a abandonar la Unió Europea, nacionalista anglès, populista i un mentider compulsiu. La victòria aconseguirà el projecte com a primer ministre sense temor a ser molestat per l'oposició durant els propers cinc anys. Els dos països anglosaxons més importants tenen un lideratge semblant i és molt probable que Donald Trump sigui la contrapartida econòmica als inconvenients que pugui suposar la sortida de la UE.

JEREMY CORBYN és el principal responsable de la derrota que ha deixat abatut el Partit Laborista. Per primera vegada en dècades, moltes circumscripcions que votaven *labour* des de sempre s'han passat als conservadors. Corbyn és un laborista del sector més esquerrà del partit, gens partidari de la UE tal com la coneixem, amb un discurs contra els rics i també contra el que pot quedar de les classes mitjanes. La seva ambigüitat vers Europa i el no haver tallat amb energia els brots d'antisionisme del seu partit han contribuït a la seva estrepitosa derrota.

LES ELECCIONS de dijous conviden a mirar el mapa del Regne Unit amb una nova perspectiva. Johnson marxarà de la Unió Europea però haurà de gestionar els forats que s'obren a tres parts del país que no comparteixen l'antieuropisme dels *brexiters*. Els resultats han tenyit de blau moltes àrees que sempre havien estat vermelles. Johnson ha guanyat a l'Anglaterra rural, la de les ciutats mitjanes i en-

tre les elits que mai han acceptat formar part d'una entitat supranacional que podia esmenar decisions adoptades pel Parlament de Westminster. És l'Anglaterra gloriosa que encara creu que domina el món. Londres i la seva àrea metropolitana no són partidaris de trencar amb Europa, tal com ho van manifestar en el referèndum del 2016.

LA VICTÒRIA ROTUNDA dels nacionalistes escocesos planteja el primer problema per a la cohesió del Regne Unit. L'SNP ha demanat un nou referèndum i no és partidari de la ruptura amb Europa. Ha aconseguit 48 dels 59 escons que envia Escòcia a Westminster, i ha augmentat en 13 el nombre de diputats respecte a les últimes eleccions. És simptomàtic que la líder dels liberals demòcrates, Jo Swinson, hagi perdut el seu escó, que ha passat a l'SNP. La imperfecció del sistema electoral britànic ha fet que els liberals demòcrates aconseguissin un 12% de vots en tot el país i només obtinguessin 11 diputats. Nicola Sturgeon, la líder de l'SNP, ha dit que els resultats signifiquen un impuls per demanar un segon referèndum sobre la pertinència escocesa al Regne Unit.

“L'aclaparadora victòria conservadora tindrà conseqüències inesperades per a l'estabilitat territorial del Regne Unit i també per a l'equilibri europeu

David Cameron va pactar una consulta el 2014 però Boris Johnson ha dit que en principi no facilitarà la consulta si els nacionalistes escocesos la demanen. El mapa britànic, doncs, tindrà el color groc dels nacionalistes escocesos que dominen el seu territori, on conservadors i laboristes tenen només una representació testimonial. La inqüestionable victòria conservadora, antieuropista, estimularà més l'SNP per celebrar un nou referèndum.

LA TERCERA PEÇA del mapa de diferent color es veu a Irlanda del Nord, on els nacionalistes irlandesos han guanyat per primer cop els unionistes. Es dona la circumstància que la república d'Irlanda, Eire, és un país més ric, més pròsper i més optimista que l'Ulster. Aquest és un fenomen nou. Les peticions per propiciar la unitat de Irlanda seran cada vegada més insistents. Per això és tan important la frontera entre la província britànica de l'Ulster i la resta de l'illa. Es pot donar la paradoxa que els irlandesos que han lluitat contra Anglaterra per obtenir la independència primer i després per la unificació de l'illa, ho puguin obtenir per la força dels fets.

LA VICTÒRIA DE BORIS JOHNSON consumarà l'escissió britànica de la UE però crearà moltes tensions internes per mantenir la cohesió territorial d'un Regne Unit que està pigmentat per un mapa de diferents colors partidistes, ideològics i secessionistes en potència. És un mapa nou que Johnson haurà de mirar cada dia perquè Escòcia i Irlanda del Nord no demanin formar part de la UE en un segon referèndum o bé intentin, en el cas dels nord-irlandesos, unir-se a la república d'Irlanda, capital Dublín, un dels països més beneficiats econòmicament de la Unió. L'aclaparadora victòria conservadora tindrà conseqüències inesperades per a l'estabilitat territorial del Regne Unit i també per a l'equilibri europeu.

De set en set

Jaume Oliveras i Costa

Parlem?

Les giragonses de la política són imprevisibles, més quan tot es mou segons interessos personals abans que per necessitats col·lectives. En misèrrims espais de temps el que era bo esdevé dolent i el més menyspreable malfactor es converteix en apreciat àngel de la guarda. Tot depèn de l'entorn i res és gratuït.

Fins al minut u de les darreres eleccions, semblava que Pedro Sánchez s'havia endinsat en un camí sense retorn, desqualificant tot allò que feia olor de català i centrant el discurs en l'atac al secessionisme. De tots, el president Torra era la bèstia negra, a qui es negava el pa, la sal i el telèfon, i, encara, es jurava no parar fins a tornar el president Puigdemont, amb grillons als peus, a Espanya. Sánchez era bel·ligerant anticatalanista i arrossegava a aquest discurs tota la seva bancada.

És sabut, els resultats electorals no van complementar les aspiracions socialistes i el sanchisme es va veure obligat a un ràpid curset de supervivència, aferrant-se al salvavides podemita i esperant que els independentistes es prenguessin les anteriors asseveracions com una simple broma. Tot canviava de color i, si calia, des de Madrid repartirien per Catalunya un munt de paneres nadalenesques. Com va dir Napoleó, el poder bé valia una missa.

Parlem?; volem dialogar i estem disposats a parlar de tot a canvi d'uns vots salvadors, ha dit la colla de Sánchez. I fins i tot el telèfon del president en funcions ha començat a funcionar, de tal manera que es pot comunicar amb presidents de tots colors, encara que només sigui per desitjar les bones festes. D'acord, però segueix la pregunta del milió: podem parlar mentre hi hagi gent a la presó i a l'exili? Una difícil resposta.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Carta blanca per negociar a la direcció del PDeCAT

El consell nacional va avalar ahir amb un 86% dels vots el text que aposta pel "trànsit" cap a JxCat

Uns 400.000 catalans amb malalties minoritàries

Hi ha 300 projectes de recerca oberts pels investigadors, i La Marató de TV3 hi va dedicada avui

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Iceta: "Formar govern és al nostre abast"

CRIDA • El reforçat líder del PSC encoratja les bases per "l'oportunitat" de tornar al govern de la Generalitat **CATALANISME** • El congrés reforça l'eix catalanista ratificant el català com a llengua vehicular a l'escola i la reivindicació nacional **PSOE** • Calvo compromet La Moncloa en una solució "raonable, possible i legal"

Xavier Miró
BARCELONA

"Tindrem l'oportunitat de formar govern a la Generalitat. És un objectiu al nostre abast", va dir encoratjant la militància, ahir, Miquel Iceta, un cop ratificat per unanimitat dels 1.069 delegats en el 14è congrés del PSC, que es clourà avui a Barcelona. El reforçat líder dels socialistes catalans va posar més èmfasi en el discurs d'ahir en aquesta oportunitat de ser en el futur govern que no pas en el fet de guanyar les eleccions o d'assolir la presidència, l'altre repte que s'imposa al partit per tornar a ser la primera força política al país.

El PSC ha començat a recuperar pes institucional governant a Barcelona ciutat amb els comuns i a l'àrea metropolitana amb els comuns, ERC i JxCat però també presidint la Diputació barcelonina amb un pacte amb JxCat. I "farà el que faci falta", en paraules d'Iceta, perquè Pedro Sánchez presideixi el futur govern espanyol amb Unides Podem gràcies a l'abstenció d'ERC. Els socialistes catalans consideren aquest darrer objectiu com la clau de volta per poder tornar a ser en el govern de la Generali-

Immersion i "nació de nacions"

Els delegats del PSC han confirmat el que feien preveure les moltes esmenes en l'apartat de la llengua en l'ensenyament. Esvaint l'ambigüitat inicial sobre una flexibilització del model per reforçar el castellà i l'anglès sense fer cap referència a la immersió, finalment el debat ha acabat amb un compromís de mantenir el català com a llengua vehicular. Es manté, doncs, el model però es flexibilitza de manera que l'anglès es reforci a totes les escoles. El català continuaria com a vehicular a

les escoles castellanoparlants i es podria incorporar més hores de castellà als centres catalanoparlants. La decisió, però, hauria d'estar en mans de la direcció de cada centre d'acord amb el Departament d'Educació. Tot i l'oposició d'alguns delegats i una esmena minoritària, el programa també ratifica la reivindicació de Catalunya com a nació i la d'Espanya com a estat plurinacional. A més, s'hi afegeix el "nació de nacions" que va usar Sánchez per arribar al cim del PSOE.

Catalanisme d'esquerra
Per això, el congrés d'aquest cap de setmana ha servit més que res per reforçar Iceta com a líder indiscutible i esvair dubtes sobre la posició del partit davant del país i la llengua. Si en la ponència marc només s'esmentava

un cop la reivindicació nacional de Catalunya però, sobretot, s'obria el debat sobre la immersió lingüística en un gir d'apropament a la base electoral unionista, certament ahir els congressistes van reconduir el programa cap al rumb de sempre: Catalunya nació, Espanya plurinacional i català com a llengua vehicular.

Amb aquesta carta a la butxaca, Iceta va reivindicar ahir el PSC com el partit per "recompondre l'espai catalanista no independentista, de centre i centreesquerra", i va prometre, si arriba a president, que dialogarà i nego-

ciarà amb tots per trobar la millor solució, a més de "no enganyar i no dividir la nostra societat". Això sí, posa la justícia social, el feminisme i l'ecologia com a prioritats d'un futur govern seu: "Per moltes banderes que onegin mirarem la realitat de cara."

Convivència prioritària

El líder socialista va aixecar ahir el to contra el president de la Generalitat, Quim Torra, a qui acusa d'atjar el radicalisme independentista, i va advertir que la majoria de ciutadans no vol posar en risc la convivència: "Catalunya és llibertat i convivència i qui posa la llibertat davant de la convivència no representa tots els catalans." Així, va agrair als militants de la Catalunya interior, "on identificar-se com a socialista és un acte de coratge", la seva fidelitat enfront de la "intimidació" i va fer una crida també als "independentistes demòcrates" a ajudar-los a acabar amb els "intolerants".

"Quan els més radicals deixin de tallar carreteres, cremar contenidors i sabotjar els transports públics amb el suport de Torra, nosaltres serem aquí", hi va afegir amb referència a la disponibilitat de prendre

Iceta, en el moment de ser ratificat per unanimitat, ahir ■ ORIOL DURAN

el relleu, i va concloure que Mas, Puigdemont i Torra "ens han deixat un país dividit, enfrontat i sense rumb". La independència, va dir, "suposa més riscos i incerteses que les que podem assumir" i és un projecte que la majoria no comparteix, segons ell.

La vicepresidenta espanyola en funcions, Carmen Calvo, havia refermat minuts abans en el congrés que estan determinats a arribar a un acord amb ERC per fer possible el govern amb Unides Podem i afrontar una solució política per a Catalunya. Calvo va reivindicar el PSOE com el partit acostumat a "ma-

nejar situacions complicades que d'altres porten fins al perill" amb relació a la dreta i ultradreta, a qui acusa de "mentir perillosament i calumniar", a més d'haver-los deixat sols davant el conflicte. Però, tot seguit, els va advertir que per al PSOE no serà una creu sinó un "honor immens" trobar una solució a través del diàleg.

Va prometre una sortida al conflicte però també va adjectivar els límits. Serà una solució "raonable, possible, legal" en una referència implícita i clara a una proposta en el marc de la Constitució Espanyola. ■

L'APUNT

L'espai de Puigdemont

Òscar Palau

Lluny d'aclarir-se, el món postconvergent sortirà encara amb més dubtes del cap de setmana que els havia de començar a esvaïr, després que el consell nacional del PDeCAT aprovés ahir el document que l'insta a fer el "trànsit" cap a un únic projecte polític amb JxCat, però no l'autoritza a dissoldre-s'hi. De fet, ni tan sols parla d'integrar-s'hi, mentre l'altre gran actor de l'es-

pai, una renascuda Crida, segueix marcant perfil i ahir mateix cofundava un fòrum de les esquerres sobiranistes... L'encaix final segueix sent un garbuix, una patata calenta que ara entoma una direcció del PDeCAT que tindrà les mans lliures, però que en la pràctica cedirà la decisió a Carles Puigdemont, el líder indiscutible per tots que sembla l'únic factor que els aglutina

Les frases

“Les solucions als problemes d'ordre territorial del nostre país vindran a través nostre [del PSOE]”

“A Catalunya qui posa la llibertat davant de la convivència no representa tots els catalans”

“Tenim experiència a manejar situacions complicades que d'altres porten fins al perill”

“Mas, Puigdemont i Torra ens han deixat un país dividit, enfrontat i sense rumb”

“Tenim l'honor immens de trobar una solució raonable, possible i legal”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA DEL GOVERN
ESPANYOL EN FUNCIONS

“Si governem, per molt que onegin les banderes, mirarem la realitat de front”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

Pinyol reforçat i alcaldes

Sense rivals a disputar-li la primera secretaria i sense discrepàncies programàtiques de sectors del partit, aquest cop Iceta ja ha anunciat abans del congrés els principals càrrecs de màxima confiança que dirigiran el partit els pròxims tres anys. Són les mateixes persones que ja ho han fet fins ara però reforçades. L'aposta personal d'Iceta de fa tres anys, Salvador Illa, a més de secretari d'organització serà també responsable d'acció electoral, una funció que ja ha fet en totes les campanyes. La mà dreta d'Iceta al Parlament,

Eva Granados, es reforça com a vice-primerà secretària, mentre que Núria Marín agafa el relleu natural d'Àngel Ros a la presidència del partit tenint en compte que Iceta ja la va situar com la seva adjunta fa tres anys. Els possibles canvis s'esperaven en les secretaries sectorials, on alguns alcaldes podrien deixar pas a altres persones, sobretot diputats, pensant ja en les eleccions catalanes. Alcaldes com ara Núria Parlon, Lluïsa Moret, Raquel Sánchez, Carlos Ruiz i David Bote, que continuarien, però, a la direcció que es ratificarà avui.

Nou VOLKSWAGEN T-CROSS

Volkswagen T-Cross Edition 1.0 TSI 70 kW (95 CV) manual.
Emissió de CO₂ (g/km): 134 (NEDC: 116). Consum mitjà (l/100 km) de 5,9 (WLTP).

Volkswagen

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president del PDeCAT, David Bonvehí, durant la seva intervenció ahir al consell nacional ■ MARTA PÉREZ / EFE

Aval a la direcció del PDeCAT per pilotar el trànsit a JxCat

■ Un 86% dels consellers nacionals l'autoritza, sense esmenes, a dur la negociació d'acord amb les conclusions del procés participatiu ■ Es donen uns mesos per trobar una fórmula encara poc clara

Òscar Palau
BARCELONA

El consell nacional del Partit Demòcrata Europeu Català (PDeCAT) va donar carta blanca ahir a la direcció perquè piloti el procés de "trànsit" cap a Junts per Catalunya per formar una única força política. El màxim òrgan entre assemblees va aprovar amb gairebé un 86% dels vots –182 a favor, 28 en blanc i tot just dos en contra–, i sense introduir-hi cap esmena, el document presentat el dia abans per l'executiva nacional, que recull les conclusions de dos mesos de reflexió interna en forma de procés participatiu, al setembre i a l'octubre, feta en 58 assemblees territorials en què van participar més de 1.500 associats. El text aprovat aposta per continuar fent "l'acció política" a través del partit, i per tant descarta l'autodissolució, però alhora insta a fondre's amb JxCat –parraigua electoral que empa-

ra altres independents però que de fet li pertany, i rere el qual s'ha presentat sempre des que es va crear fa tres anys– "com a projecte ampli". "Aquest és un far que ens hem de marcar", resumia el president del PDeCAT, David Bonvehí, que presumia en el discurs final d'haver fet un debat "serè" que serà "mirall per als que vindran".

Això sí, ell mateix admetia que ahir la discussió va ser "intensa" i que les intervencions no van ser unànimes. I és que algunes es van queixar tant de les formes –tot just es va fer públic el dia abans el contingut que es votaria– com del fons de l'acord, en la línia del manifest impulsat fa unes setmanes per càrrecs del món local que asseguraven haver recollit ja vora 150 signatures de caps de llista, alcaldes i altres militants. Els impulsors reclamen *de facto* la dissolució del PDeCAT en JxCat, i demanen la convocatòria d'una assemblea extraordinària per escollir

Les frases

“No hi ha tants partits que puguin fer el debat intern amb aquesta serenitat i participació dels associats de base”

“Intentarem aplicar aquests acords de la millor manera; demà mateix com a direcció endegarem la feina encomanada”

“JxCat no es pot entendre sense el PDeCAT, la premissa és de suma i al país li cal un partit fort”

David Bonvehí
PRESIDENT DEL PDECAT

Comín recela d'un possible suport a investir Sánchez

L'exconseller de Salut i eurodiputat electe per JxCat, Toni Comín, va exhibir ahir moltes reserves sobre el fet que els partits independentistes permetin la investidura de Pedro Sánchez com a president espanyol, a no ser que mostri passos "clars, evidents i indiscutibles" cap a "l'amnistia dels presos, la fi de la repressió i l'autodeterminació". "Si es comporta com Rajoy, no té cap lògica investir-lo", va re-

flexionar a Catalunya Ràdio, on va recordar que no tindria gaire sentit fer-ho, tenint en compte que Rajoy "va rebre una moció de censura" i ara Sánchez es comporta igual o, en tot cas, amb diferències "massa petites". "Però donem-li una oportunitat", matisava, això sí, des de l'exili.

Comín va admetre també la seva "incomoditat" per les topades públiques entre ERC i JxCat. "No hi ha la unitat

que m'agradaria", renyava, si bé va valorar eines en què sí que van junts, com el Consell per la República i l'Assemblea de Càrrecs Electes. L'exconseller va fer una defensa aferrissada de l'1-O com a moment fundacional de la república, i va titllar d'"irresponsables" els que "s'han perdut en la frivolitat de renunciar al seu mandat". "L'1-O és la llavor de l'arbre i arxivar-lo significa perdre", sentenciava.

una direcció interina que assegurui la integració, així com la participació en una "assemblea fundacional"

de JxCat com a partit.

En el conclave d'ahir, en tot cas, aquestes tesis van quedar en franca mi-

norria, tot i que els dubtes sobre el futur del partit i de la forma que tindrà la integració a JxCat continuen

tan o més presents. Bonvehí entén que l'aval facultat l'executiva per afrontar amb les mans lliures "en les properes setmanes i mesos" una negociació que ha de permetre la difícil quadratura del cercle, és a dir, que hi hagi un sol cos polític (JxCat) i alhora el PDeCAT no desaparegui. En aquest sentit, el president deia que la base són els punts "innegociables" del text aprovat ahir, com el fet que en surti "un partit únic, fort, amb una sola estructura i una sola direcció", i que el PDeCAT en sigui "peça clau". Tot, això sí, sota el "lideratge indiscutible" del president Carles Puigdemont, que fins ara no s'ha pronunciat públicament en espera del que decideixi dijous el Tribunal de Luxemburg sobre la immunitat d'Oriol Junqueras com a eurodiputat, que de retruc pot afectar la d'ell i el seu futur polític immediat. "Hi ha diferents fórmules i matisos per arribar-hi, i és el que ara afrontarem amb els altres actors polítics" de la marca electoral, afirmava Bonvehí. Altres actors com pot ser la Crida Nacional també impulsada per Puigdemont, que les darreres setmanes ha reviscolat i que ahir a la mateixa hora marcava perfil propi assistint com a coimpulsora, amb integrants d'ERC i CUP, entre d'altres, a la constitució del Fòrum Republicà del Sobiranisme Progressista.

Bonvehí, en tot cas, es va comprometre a posar-s'hi avui mateix per fer el procés "al més ràpid possible" –parlava de "mesos", i sempre abans en tot cas que les properes eleccions catalanes– i a anar-ne informant puntualment els associats. El partit, que dona per bons els resultats electorals al llarg del 2019, continua marcant-se com a objectiu la "independència efectiva de Catalunya", si bé alhora hi afegeix el de "governar en les màximes institucions possibles", a més de l'aposta pel diàleg, tot i que Bonvehí continua avalant el no dels seus diputats a Pedro Sánchez perquè "res ha canviat" d'acord amb els seus compromisos. El consell nacional també va aprovar ahir mantenir la col·laboració econòmica amb els represaliats, i va instar que es revisi el segon grau als presos polítics. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Per la república progressista

FÒRUM • La Convenció 14D busca fórmules per cohesionar el sobiranisme d'esquerres **PROJECCIÓ** • Desenes d'entitats es reuneixen per debatre les llibertats republicanes, els drets universals i, sobretot, com teixir estratègies conjuntes

M. Moreno
BARCELONA

El Fòrum Republicà del Sobiranisme Progressista, resumit a les xarxes sota l'epígraf Convenció 14D, va aplegar ahir més de 360 inscrits al Campus Ciutadella de la Universitat Pompeu Fabra per compartir reflexions de participants d'àmbits diversos, i fins i tot divergents, i per oferir sortides al conflicte polític des d'una òptica de defensa dels drets i els interessos de les classes populars i de les millores socials.

La trobada, en què van participar i donar suport d'una trentena d'organitzacions i entitats tan dispars com Poble Lliure, Acció per la República, Avancem, ERC, EUiA, la Fundació Irla, la Intersindical-CSC, La Crida, Pirates o Som Alternativa,

entre d'altres, es va dividir en tres blocs temàtics dedicats, respectivament, a les llibertats republicanes, els drets universals i l'estratègia unitària republicana.

Joan Josep Nuet, diputat al Parlament espanyol per ERC-Sobiranes, va lligar la iniciativa, germinada el juliol passat, a la complexitat del moment polític i a la necessitat d'un espai "allunyat del calendari electoral", de "l'ofec i les pressions partidistes". Nuet va reivindicar aquest fòrum "transversal i obert", que tindrà continuïtat en el temps i l'espai, ja que les conclusions i el manifest aprovats es presentaran arreu del territori. La idea dels organitzadors és continuar celebrant debats al voltant del que consideren "una pulsio majoritària al país" i tenint en compte que el moment polític "reclama unitat". Nuet també va explicar que des del manifest fins a les

Una de les aules de debat, amb Tardà i Botran, d'esquena ■ ORIOL DURAN

conclusions es faran arribar als partits amb l'objectiu d'acabar influïent en les decisions polítiques de les formacions i dels governs. "També volem anar a Madrid", va anunciar el portaveu de la convenció. A la capital espanyola es vol fer valdre la transversalitat del debat apel·lant als "republicans progressistes de la

resta de l'Estat" que poden acompanyar les reivindicacions basades en les idees força de l'autodeterminació, l'amnistia i la república catalana,

Entre les diferents intervencions hi va haver, per exemple, les de Jordina Freixanet, tinenta d'alcalde a la Paeria, que va defensar el fòrum com una sortida

a l'immobilisme del "contracte social del 78", que deixa "com a única opció" votar cada quatre anys i "la població com a subjecte passiu", o la de Laia Arnau, de Poble Lliure, que va instar a recuperar "l'esperit unitari" dels dies 1 i 3 d'octubre. En l'espai destinat a les estratègies conjuntes, a més de les aportacions d'Elisenda Pérez i de Nora Sánchez, es van exposar posicions ben diferents. Així, mentre Albert Botran (CUP) va apuntar les nacions sense estat com la "bulla feble" d'un règim que cal confrontar amb eines més enllà de la presència a les institucions i madurant els arguments polítics i dotant-los de contingut social i econòmic, des d'ERC, Joan Tardà, entre altres idees, veia necessari superar la "ruptura emocional amb el PSC" i recuperar-lo com a "part del catalanisme polític". ■

LA NOVA FONDA

"Cuina mediterrània amb un toc asiàtic"

Menú Mariner

Disponible caps de setmana i festius

Pica Pica, Arròs Caldós amb llamàntol i postres
Aigua, vi i pa

C/ Gran, 28, 08310 - Argentona
www.lanovafonda.cat · 937 07 40 78

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El TSJC confirma que Antifrau no ha de readmetre Masià

■ Sosté que mai es va aprovar la seva excedència forçosa quan era directora adjunta i que la plaça de cap d'àrea no existeix

Mayte Piulachs
BARCELONA

La sala social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha desestimat el recurs suplicatori de l'ex-directora adjunta i durant un mes directora interina de l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC) Maite Masià perquè es dicti que el seu acomiadament va ser improcedent. Finalment, doncs, Antifrau no ha de readmetre la mà dreta de l'exdirector i magistrat Daniel de Alfonso, destituït pel Parlament el 2016, per la seva impli-

cació en la guerra bruta contra Catalunya amb el govern del PP i el ministre Jorge Fernández Díaz.

El TSJC ratifica la sentència del titular del jutjat social 25 de Barcelona, en la qual se subscriu la tesi d'Antifrau, que Masià no va ser acomiadada com a cap d'àrea el 2016, ja que aquesta plaça va ser amortitzada el 2014. En el recurs, Masià va aportar un correu electrònic en què se li comunica que se li tornava una part d'una paga extra no abonada el 2013. El TSJC respon que "només és un formulari" i hi afe-

geix que mai va ser reconeguda per l'administració la seva excedència forçosa, quan va ser nomenada directora adjunta de l'OAC, i ara ho fa de manera "extemporània per perpetuar la seva vinculació" a l'OAC.

L'alt tribunal també qualifica de "paradoxal" que l'administració, i un ens com l'Oficina Antifrau, la contractés com a cap d'àrea "sense complir els requisits constitucionals d'igualtat i publicitat". Masià va ser destituïda el 4 d'octubre del 2016 per l'actual director d'Antifrau, Miguel Ángel Gimeno. ■

L'exdirector d'Antifrau Daniel de Alfonso, destituït pel Parlament el 2016 ■ JOSEP LOSADA

El cas de De Alfonso, aturat al Tribunal de Comptes

El Tribunal de Comptes instrueix amb rapidesa i diligència certs casos, mentre que d'altres estan totalment aturats sense cap explicació. Un cas congelat des de mitjan 2018 és la demanda de la fiscalia i l'Oficina Antifrau de Catalunya contra el magistrat

Daniel de Alfonso, exdirector de l'ens, acusat d'haver cobrat prop de 70.000 euros de manera il·legal en triennis i complements pel seu càrrec, el 2015, com recull l'informe de la Sindicatura de Comptes del 2018, irregularitats que va enviar al Tribunal de Comptes.

Fonts del tribunal van confirmar l'estiu passat que es va nomenar un instructor delegat en el cas de De Alfonso. La fiscalia i Antifrau van aportar-hi informació. Passat mig any, però, encara no hi ha una liquidació provisional del que es reclama al jutge.

190319-1211568

NADAL EN UN ENTORN ÚNIC

Gaudeix dels nostres menús de Nadal, St Esteve i Cap d'Any

Si ho prefereixes cuinem per a tu i t'ho portem a casa.
També disposem de menús adaptats per celíacs, al·lèrgens, etc.

LA BOELLA

Autovia T-11, Sortida 12, 43110 TARRAGONA · T: +34 977 77 15 15 · info@laboella.com · www.laboella.com